

ราชอาณาจักรบาห์เรน (Kingdom of Bahrain)

เมืองหลวง กรุงมานามา

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 26-27 องศาเหนือ กับเส้นลองจิจูดที่ 50-51 องศาตะวันออก โดยเป็นหมู่เกาะในอ่าวอาหรับ/อ่าวเปอร์เซีย ทางตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย มีพื้นที่ 760 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 188 ของโลก และเล็กกว่าไทยประมาณ 700 เท่า

อาณาเขต ไม่มีพรมแดนทางบกติดต่อกับประเทศใด เนื่องจากเป็นหมู่เกาะ มีชายฝั่งทะเลยาวทั้งสิ้น 161 กม. อยู่ห่างจากชายฝั่งทะเลทางตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย 24 กม. (มี King Fahd Causeway เป็นสะพานเชื่อมบาห์เรน-ซาอุดีอาระเบีย ระยะทาง 25 กม. เปิดใช้งานเมื่อปี 2529 และปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการก่อสร้าง King Hamad Causeway เป็นสะพานเชื่อมแห่งที่ 2 ขนานไปกับ King Fahd Causeway) และห่างจากชายฝั่งทะเลตะวันตกของกาตาร์ 27 กม. (ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการก่อสร้าง Friendship Causeway สะพานเชื่อมบาห์เรน-กาตาร์ ระยะทางกว่า 40 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นหมู่เกาะในอ่าวอาหรับ/อ่าวเปอร์เซีย ประกอบด้วย เกาะต่าง ๆ 33 เกาะ เกาะที่ใหญ่ที่สุดคือ เกาะบาหลีเรน รองลงมา ได้แก่ เกาะ Umm an Nasan และเกาะ Sitrah ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบทะเลทราย มีพื้นที่สำหรับเพาะปลูกเพียง 2.1% จุดที่สูงที่สุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Al Dukhan ซึ่งมีความสูง 135 ม. ภัยธรรมชาติที่พบบ่อย ได้แก่ ภัยแล้ง และพายุฝุ่น

ภูมิอากาศ มี 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ช่วง เม.ย.-ต.ค. อากาศร้อนชื้น อุณหภูมิเฉลี่ย 35 องศาเซลเซียส แต่ในช่วง มิ.ย.-ก.ค. อาจสูงได้ถึง 48 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว ช่วง พ.ย.-มี.ค. อากาศเย็นและมีฝนตกเป็นครั้งคราว อุณหภูมิเฉลี่ย 10-20 องศาเซลเซียส อย่างไรก็ตาม ในช่วง ธ.ค.-มี.ค. จะมีลมตะวันตกเฉียงเหนือ (Shamal) พัดปกคลุมทั่วทั้งเกาะ ทำให้อากาศชื้นขึ้น อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 20-30 องศาเซลเซียส

ประชากร 1,655,128 คน (ประมาณการของสหประชาชาติเมื่อ ส.ค.2568) ประกอบด้วย ชาวบาหลีเรน 47.4% เอเชีย 43.4% อาหรับอื่น ๆ 4.9% แอฟริกัน 1.4% อเมริกาเหนือ 1.1% ยุโรป 0.8% และอื่น ๆ 1% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 18% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 77.7% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.3% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 80.4 ปี เพศชาย 78.1 ปี เพศหญิง 82.7 ปี อัตราการเกิด 12.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 2.8 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.82% (ประมาณการปี 2567)

ศาสนา อิสลาม 70.2% (ชีอะฮ์ประมาณ 42% และซุนนีประมาณ 28%) อื่น ๆ 29.8% (คริสต์ 10.2% ยูดาห์ 0.21% และฮินดู พุทธ ซิกข์ อื่น ๆ 19.39%)

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ และมีการใช้ภาษาอังกฤษ ฟาร์ซี และอูรดู

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 95% งบประมาณด้านการศึกษาประมาณ 2% ของ GDP (ประมาณการปี 2565 ของ UNESCO Institute of Statistics) บาหลีเรนเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาภาครัฐเก่าแก่ที่สุดในคาบสมุทรอาระเบีย รัฐบาลรับผิดชอบการจัดการศึกษาแก่ประชาชนตั้งแต่ปี 2475 ระบบการศึกษาภาครัฐประกอบด้วย ระดับประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี รัฐบาลสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ทั้งค่าเล่าเรียน ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าอาหาร และค่ารถรับ-ส่ง นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนเอกชนสายสามัญและวิทยาศาสตร์อิสลามที่เป็นของบาหลีเรนและนานาชาติ รวมทั้งสิ้น 48 แห่ง ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งแรกของรัฐ คือ Gulf Polytechnic ตั้งขึ้นเมื่อปี 2511 ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนหลายแห่ง อาทิ Arabian Gulf University ตั้งขึ้นเมื่อปี 2527 โดยได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) ทั้ง 6 ประเทศ

การก่อตั้งประเทศ ราชวงศ์อาลเคาะลีฟะฮ์เข้าไปมีอำนาจในบาหลีเรน ซึ่งในอดีตเคยเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิเปอร์เซีย (อิหร่านในปัจจุบัน) ตั้งแต่ปี 2326 และปกครองบาหลีเรนต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 เจ้าผู้ครองรัฐบาหลีเรนและรัฐรอบอ่าวอื่น ๆ อีก 8 รัฐ (กาตาร์ และอีก 7 รัฐที่กลายเป็นสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ในปัจจุบัน) ถูกสหราชอาณาจักรกดดันให้ลงนามในสนธิสัญญาหลายฉบับส่งผลให้รัฐเหล่านี้ รวมทั้งบาหลีเรน ซึ่งสหราชอาณาจักรเรียกว่า Trucial Sheikhdoms หรือ Trucial States มีสถานะ

กลายเป็นรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักร แต่การที่สหราชอาณาจักรประกาศเมื่อปี 2511 ว่าจะถอนตัวจากรัฐบอร์นอวทั้งหมดภายในปี 2514 สร้างความกังวลแก่เจ้าผู้ครองรัฐบอร์นอย่างมาก เฉพาะอย่างยิ่งกรณีอิหร่านอ้างกรรมสิทธิ์เหนือบอร์นด้วยการออกร่างกฎหมายเมื่อปี 2500 ประกาศให้บอร์นเป็นจังหวัดที่ 14 ของอิหร่าน แต่หลังจากที่อิหร่านยกเลิกการอ้างสิทธิ์เหนือบอร์นเพื่อแสดงการยอมรับผลการสำรวจความเห็นของชาวบอร์นที่สหประชาชาติจัดทำขึ้นเมื่อปี 2513 ซึ่งชาวบอร์นส่วนใหญ่เห็นว่า บอร์นเป็นรัฐที่มีเอกราชสมบูรณ์จากอิหร่าน ทำให้บอร์นไม่เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมหารือกับ Trucial States เกี่ยวกับการจัดตั้งประเทศใหม่หลังได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร และเลือกประกาศตัวเป็นรัฐเอกราชแทน โดยบอร์นได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 15 ส.ค.2514 ต่อมาเมื่อปี 2545 เชค ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ ซึ่งเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นเจ้าผู้ครองรัฐบอร์นต่อจากพระราชบิดาเมื่อปี 2542 ทรงสถาปนาพระองค์ขึ้นเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีพระองค์แรกของบอร์น และเปลี่ยนชื่อประเทศจาก “รัฐบอร์น” เป็น “ราชอาณาจักรบอร์น” จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 16 ธ.ค. (บอร์นได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 15 ส.ค.2514 แต่เป็นอิสระจากการเป็นรัฐอารักขาของสหราชอาณาจักรเมื่อ 16 ธ.ค.2514)

การเมือง ระบอบราชาธิปไตยกึ่งรัฐสภา สมเด็จพระราชาธิบดีทรงเป็นพระประมุขของประเทศภายใต้รัฐธรรมนูญ หลังจากรับรองรัฐธรรมนูญฉบับแรกของประเทศเมื่อ 14 ก.พ.2545 อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัติ การตัดสินใจที่สำคัญยังคงขึ้นอยู่กับสมเด็จพระราชาธิบดี และ นรม. เป็นหลัก

ฝ่ายบริหาร : สมเด็จพระราชาธิบดีทรงมีพระราชอำนาจเด็ดขาดในการแต่งตั้งหรือถอดถอน นรม. และ ครม. โดยสมาชิกพระราชวงศ์อาลเคาะลีฟะฮ์มักได้ดำรงตำแหน่งสำคัญใน ครม. เฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงด้านความมั่นคง นรม.บอร์นคนปัจจุบัน คือ มกุฎราชกุมารซัลมาน บิน ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ (พระชนมายุ 57 พรรษา/ปี 2569) พระราชโอรสองค์โตของสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ (พระชนมพรรษา 76 พรรษา/ปี 2569) กษัตริย์บอร์นพระองค์ปัจจุบัน โดยทรงได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นรม. เมื่อ 11 พ.ย.2563 หลังจากเจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ บิน ซัลมาน อาลเคาะลีฟะฮ์ อดีต นรม. สิ้นพระชนม์ ทั้งนี้ เจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ อดีต นรม.บอร์น ซึ่งทรงเป็นพระปิตุลา (อา) ของสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด ทรงดำรงตำแหน่ง นรม.ตั้งแต่ปี 2514 และได้รับการบันทึกว่าเป็น นรม.ที่อยู่ในตำแหน่งนานที่สุดในโลก (49 ปี)

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบ 2 สภา ประกอบด้วย 1) สภาที่ปรึกษา (Consultative Council/ Majlis al Shura) หรือวุฒิสภา มีสมาชิก 40 คน มาจากการแต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชาธิบดี การแต่งตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ ธ.ค.2565 และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (Council of Representatives/Majlis al Nuwab) มีสมาชิก 40 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อ ต.ค.2545 ครั้งล่าสุดเมื่อ 12 พ.ย.2565 ทั้งนี้ แม้ว่าบอร์นมีกฎหมายห้ามจัดตั้งพรรคการเมือง แต่อนุญาตให้จัดตั้งกลุ่มการเมือง (political societies) โดยกลุ่มการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ 1) กลุ่ม Al Wefaq ของชาวชีอะห์เคร่งจารีต แต่ศาลสูงบอร์นมีคำสั่งยุบกลุ่มเมื่อ มิ.ย.2559 จากข้อกล่าวหาเคลื่อนไหวล้มล้างรัฐบาล สร้างความแตกแยกในสังคม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มที่มีแนวคิดหัวรุนแรงและก่อการร้าย 2) กลุ่ม Waad (National Democratic Action Society) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชาวซุนนีและชาวชีอะห์ที่มีแนวคิดอนุรักษนิยมเคร่งจารีต และเป็นพันธมิตรของกลุ่ม Al Wefaq ทั้งนี้ ศาลสูงบอร์นมีคำสั่งยุบกลุ่ม Waad เมื่อ พ.ค.2560 จากข้อกล่าวหาเกี่ยวข้องกับกลุ่มก่อการร้าย และ 3) กลุ่ม Al Asalah กับกลุ่ม Al Menbar ของชาวซุนนีเคร่งจารีต

ฝ่ายตุลาการ : ระบบกฎหมายมีพื้นฐานมาจากกฎหมายอิสลาม และกฎหมายของสหราชอาณาจักร รวมกัน ไม่ยอมรับการบังคับคดีของศาลระหว่างประเทศ คณะผู้พิพากษาศาลสูงสุดได้รับแต่งตั้งโดยพระราชกฤษฎีกา ขณะที่ประธานและคณะผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญมาจากการแต่งตั้งโดยสภาตุลาการสูงสุด ซึ่งมีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นประธาน และสมาชิกมีวาระ 9 ปี ได้แก่ ผู้พิพากษาศาลสูงสุด ผู้พิพากษาศาลชาอีฮ์ และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

เศรษฐกิจ บาห์เรนเป็นประเทศแรกในรัฐรอบอ่าวอาหรับที่ขุดพบน้ำมันดิบตั้งแต่ปี 2475 ทำให้เศรษฐกิจของประเทศหันมาพึ่งพาการส่งออกน้ำมันเป็นหลักแทนการค้าไข่มุกที่ดำเนินมาเป็นเวลาหลายร้อยปี แต่การมีพื้นที่เล็กจึงทำให้มีปริมาณน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติสำรองน้อยและลดลงอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลบาห์เรนพยายามลดการพึ่งพารายได้จากทรัพยากรน้ำมัน และหันไปเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการ ส่งผลให้ปัจจุบันบาห์เรนกลายเป็นศูนย์กลางทางการเงิน โทรคมนาคม การสื่อสาร การต่อเรือ การบิน และการท่องเที่ยว ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในตะวันออกกลาง ขณะเดียวกัน บาห์เรนพยายามลดอุปสรรคทางการค้าด้วยการจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งบาห์เรนเป็นประเทศแรกในรัฐรอบอ่าวอาหรับที่ประสบความสำเร็จในการจัดทำ FTA กับสหรัฐฯ เมื่อ ส.ค.2549 นอกจากนี้ รัฐบาลยังผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ “Vision 2030” เพื่อก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางการผลิตและการลงทุนด้านอุตสาหกรรมของอ่าวอาหรับภายในปี 2573

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 124.6 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับที่ 67 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 174,000 บาร์เรล และส่งออกวันละ 138,000 บาร์เรล ก๊าซธรรมชาติ มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 92,030 ล้าน ลบ.ม. (มากเป็นอันดับที่ 52 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 16,921 ล้านลูกบาศก์เมตร (ประมาณการปี 2567 ของ OPEC) เป็นการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศทั้งหมด

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ดินาร์บาห์เรน (Bahraini Dinar-BHD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : ประมาณ 0.377 ดินาร์บาห์เรน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 85.79 บาท : 1 ดินาร์บาห์เรน (พ.ย.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 47,830 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2568 ของ IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.9% (ประมาณการปี 2568 ของ IMF)

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 1,680 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 0.3% (ประมาณการปี 2568 ของ IMF)

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี : 29,250 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2568 ของ IMF)

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ : 4,948 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 913,340 คน

อัตราการว่างงาน : 1.1%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 8,668 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 24,278 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2567 ของ WTO)

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมถึงน้ำมัน สินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่น อาหาร น้ำตาลทราย และอื่น ๆ

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหภาพยุโรป โอมาน อียิปต์ จีน อินเดีย
คูเวต เกาหลีใต้ ไต้หวัน และเนเธอร์แลนด์

มูลค่าการนำเข้า : 15,610 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2567 ของ WTO)

สินค้านำเข้า : สินค้าอุตสาหกรรม เช่น รถยนต์ เรือ เครื่องส่งสัญญาณวิทยุ โทรศัพท์ เชื้อเพลิง แร่ รวมถึงน้ำมัน
และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหาร เช่น ข้าว เนื้อสัตว์ปีก และอื่น ๆ

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สหภาพยุโรป บราซิล สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ ญี่ปุ่น

การทหาร กองทัพบาห์เรนมีกำลังพลไม่มาก แต่มียุทธโศปกรณ์ทันสมัย ส่วนใหญ่นำเข้าจากสหรัฐฯ งบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2567 อยู่ที่ 1,401 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2.93% ของ GDP) นอกจากนี้ บาห์เรนยังเป็นที่ตั้งกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ โดยอนุญาตให้กำลังพลสหรัฐฯ และพันธมิตรเข้าไปตั้งฐานทัพที่ Juffair ตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษที่ 1990 ปัจจุบันมีกำลังพลสหรัฐฯ 4,500 นาย และกำลังพลสหราชอาณาจักร 1,000 นาย ประจำการอยู่ในบาห์เรน รวมทั้งบาห์เรนได้รับสถานะเป็นพันธมิตรหลักนอกเนโท (Major Non-NATO Ally-MNNA) ของสหรัฐฯ ตั้งแต่ปี 2546 และอนุญาตให้สหรัฐฯ นำระบบป้องกันขีปนาวุธเข้าไปประจำการในบาห์เรนเมื่อ ก.พ.2553 ขณะที่สหราชอาณาจักรกับบาห์เรนบรรลุข้อตกลงขยายความร่วมมือด้านการทหาร เมื่อ ธ.ค.2557 โดยบาห์เรนอนุญาตให้สหราชอาณาจักรเข้าไปตั้งฐานทัพถาวรบริเวณท่าเรือ Mina' Salman เป็นเวลา 30 ปี เพื่อเป็นคลังอาวุธและเสริมกำลังแก่เรือทำลายทุ่นระเบิด 4 ลำ ของสหราชอาณาจักรที่ประจำการอยู่ที่ท่าเรือดังกล่าว รวมทั้งเพื่อขยายภารกิจรักษาความมั่นคงในอ่าวเปอร์เซีย (อ่าวอาหรับ) ของกองทัพเรือสหราชอาณาจักรอย่างถาวร การก่อสร้างฐานทัพดังกล่าวแล้วเสร็จและมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อ เม.ย.2561

กองทัพบาห์เรนมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า กองกำลังป้องกันประเทศบาห์เรน (Bahrain Defense Forces-BDF) อยู่ในกำกับของกระทรวงกลาโหมบาห์เรน มีกำลังพลทั้งสิ้น 8,200 นาย ประกอบด้วย

ทบ. มีกำลังพล 6,000 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถัง (MBT) รุ่น M-60A3 จำนวน 50 คัน ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะ (RECCE) รุ่น AML-90 จำนวน 22 คัน ยานยนต์หุ้มเกราะ (IFV) รุ่น YPR-765 PRI จำนวน 25 คัน และรุ่น AIFV-B-C25 จำนวน 42 คัน รถสายพานลำเลียงหุ้มเกราะ (APC) รุ่น M113A2 จำนวน 300 คัน รุ่น AIFV-B จำนวน 3 คัน และรุ่น Arma 6x6 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ยานยนต์หุ้มเกราะเอนกประสงค์ (AUV) รุ่น M-ATV (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) รถหุ้มเกราะเก็บกู้ (ARV) รุ่น Fahd 240 จำนวน 53 คัน อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถัง (MSL) รุ่น AIFV-B-Milan จำนวน 5 ลูก รุ่น HMMWV รุ่น BGM-71A TOW และรุ่น Kornet-EM (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลังต่อสู้อากาศยาน (RCL) รุ่น M40A1 จำนวน 25 ลูก และรุ่น MOBAT จำนวน 6 ลูก ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น M109A5 จำนวน 20 กระบอก รุ่น M110A2 จำนวน 56 กระบอก รุ่น L188 Light Gun จำนวน 8 กระบอก รุ่น M198 จำนวน 28 กระบอก รุ่น SR5 จำนวน 4 กระบอก รุ่น M270 MLRS จำนวน 9 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) รุ่น L16 จำนวน 12 เครื่อง รุ่น EIMOS จำนวน 20 เครื่อง รุ่น M113A2 จำนวน 12 เครื่อง ขีปนาวุธพิสัยไกลแบบพื้นสู่พื้น (SRBM) รุ่น MGM-140A ATACMS (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านอากาศยาน (SAM) รุ่น 9K338 Igla-S รุ่น FIM-92 Stinger และรุ่น RBS-70 (Point-defence) (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

ทร. มีกำลังพล 700 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือฟริเกต (FFGHM) ชั้น Sabha (เดิมคือเรือ US Oliver Hazard Perry ของกองทัพเรือสหรัฐฯ) จำนวน 1 ลำ เรือสนับสนุนปฏิบัติการสันติภาพทางทะเล (PSO) ชั้น Al Zubara (เดิมคือเรือ UK River (OPV) ของกองทัพเรือสหราชอาณาจักร) 1 ลำ เรือตรวจการณ์เร็วติดตั้งอาวุธปล่อยนำวิถี (PCFG) ชั้น Ahmed el Fateh จำนวน 4 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งอาวุธปล่อย (PCG) ชั้น Al Manama จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง (PCF) จำนวน 5 ลำ เรือตรวจการณ์ (PB) ชั้น Al Jarim

จำนวน 2 ลำ ชั้น Al Riffa จำนวน 2 ลำ และชั้น Mashoor จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์เร็ว (PBF) ชั้น Mk V FPB จำนวน 7 ลำ เรือระบายพลขนาดกลาง (LCM) ชั้น Loadmaster จำนวน 1 ลำ ชั้น Mashtan จำนวน 4 ลำ และชั้น Dinar จำนวน 2 ลำ เรือระบายพลขนาดเล็ก (LCVP) ชั้น Sea Keeper จำนวน 2 ลำ นอกจากนี้ ยังมีเฮลิคอปเตอร์แบบลำเลียงรุ่น Bo-105 จำนวน 2 เครื่อง ประจำการใน ทร.

ทอ. มีกำลังพล 1,500 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ บ.โจมตีเร็ว (FTR) รุ่น F-5E Tiger II จำนวน 8 เครื่อง รุ่น F-5F Tiger II จำนวน 4 เครื่อง บ.ขับไล่แบบโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F-16C Block 40 จำนวน 16 เครื่อง รุ่น F-16D Block 40 จำนวน 4 เครื่อง รุ่น F-16C Block 70 จำนวน 4 เครื่อง รุ่น F-16D Block 70 จำนวน 2 เครื่อง บ.ลำเลียง (TPT) รุ่น C-130J จำนวน 2 เครื่อง รุ่น B-737 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น B-767 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น B-747 จำนวน 2 เครื่อง รุ่น Gulfstream II จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream IV จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream 450 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream 550 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ85 จำนวน 2 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ100 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ170 จำนวน 1 เครื่อง และรุ่น B-727 จำนวน 1 เครื่อง เครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) รุ่น Hawk Mk129 จำนวน 6 เครื่อง รุ่น T-67M Firefly จำนวน 3 เครื่อง ฮ.แบบเอนกประสงค์ (MRH) รุ่น Bell 412EP มากกว่า 2 เครื่อง แบบโจมตี (ATK) รุ่น AH-1E Cobra จำนวน 10 เครื่อง รุ่น AFH-1F Cobra จำนวน 12 เครื่อง และรุ่น AH-1Z Viper จำนวน 12 เครื่อง แบบลำเลียง (TPT) รุ่น S-70A Black Hawk จำนวน 3 เครื่อง รุ่น S-92A จำนวน 1 เครื่อง รุ่น UH-60L Black Hawk จำนวน 1 เครื่อง รุ่น UH-60M Black Hawk จำนวน 8 เครื่อง รุ่น Bell 505 Jet Ranger X จำนวน 3 เครื่อง รุ่น Bell 212 (AB-212) จำนวน 11 เครื่อง และรุ่น Bo-105 จำนวน 3 เครื่อง เครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) รุ่น TAH-1P Cobra จำนวน 6 เครื่อง ขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) รวมมากกว่า 15 ลูก ปืนต่อสู้อากาศยาน รวมมากกว่า 24 กระบอก อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่พื้น (AAM) รุ่น AIM-9P Sidewinder รุ่น AIM-7 Sparrow (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) แบบอากาศสู่อากาศ (ARH) รุ่น AIM-120B/C AMRAAM แบบอากาศสู่พื้นพิสัยใกล้และปานกลาง รุ่น AGM-65D/G Maverick รุ่น Cirit และรุ่น TOW (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และระเบิดนำวิถีทำลายภาคพื้นดิน (BOMBS) รุ่น GBU10/12 Paveway II (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังที่ไม่ได้อยู่ในกำกับของกระทรวงกลาโหมบาห์เรน ได้แก่

- กองกำลังความมั่นคงพิเศษ หรือ ตร.ปราบจลาจล อยู่ในกำกับของกระทรวงมหาดไทยบาห์เรน มีกำลังพลประมาณ 9,000 นาย กำลังพลส่วนใหญ่มาจากประเทศอาหรับอื่น ๆ และปากีสถาน มียานยนต์หุ้มเกราะและเฮลิคอปเตอร์ประจำการจำนวนหนึ่ง

- กองกำลังป้องกันชายฝั่ง อยู่ในกำกับของกระทรวงมหาดไทยบาห์เรน มีกำลังพลประมาณ 260 นาย ประจำการเรือตรวจการณ์ (PBF และ PB) ชั้นต่าง ๆ จำนวนรวม 55 ลำ และเรือระบายพลขนาดใหญ่ (LCU) ชั้น Load-master II จำนวน 1 ลำ

- กองกำลังพิทักษ์ชาติ (National Guard) ก่อตั้งโดยพระบรมราชโองการของเชค อีซา อดีตเจ้าผู้ครองรัฐบาห์เรน เมื่อปี 2540 มีกำลังพลประมาณ 2,000 นาย ในจำนวนนี้เป็นกำลังพลต่างชาติจำนวนมาก โดยเฉพาะชาวปากีสถาน

ปัญหาด้านความมั่นคง

การที่บาห์เรนเป็นประเทศขนาดเล็ก เป็นปัจจัยที่ทำให้บาห์เรนเลือกดำเนินนโยบายสายกลาง และถ่วงดุลโลกอาหรับมุสลิมกับมหาอำนาจตะวันตกมาตลอด อย่างไรก็ตาม ความใกล้ชิดกับสหรัฐฯ จากการเป็นที่ตั้งกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ และพันธมิตรหลักนอกเนโทของสหรัฐฯ ส่งผลให้บาห์เรนเสี่ยงตกเป็นเป้าโจมตีของกลุ่มก่อการร้าย โดยเคยปรากฏรายงานว่า เครือข่ายอัลกออิดะฮ์ (Al Qaida-AQ) พยายามจัดตั้งเครือข่าย

ปฏิบัติการในบาห์เรน และอาจมีเป้าหมายโจมตีกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ นอกจากนี้ การโจมตีของอิหร่านต่อฐานทัพอากาศ Al Udeid ของสหรัฐฯ ในกาตาร์ เมื่อ มิ.ย.2568 ทำให้บาห์เรนยังแสดงท่าทีต้องการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการป้องกันประเทศกับสหรัฐฯ เพื่อป้องปรามภัยคุกคามจากอิหร่าน

ปัญหากรณีอิหร่านอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนบาห์เรน แม้ว่ายุติไปตั้งแต่ปี 2513 เมื่ออิหร่านยอมรับผลการสำรวจความคิดเห็นชาวบาห์เรนที่สหประชาชาติจัดทำขึ้น ซึ่งระบุว่าชาวบาห์เรนส่วนใหญ่เห็นว่าบาห์เรนเป็นรัฐที่มีเอกราชอย่างสมบูรณ์จากอิหร่าน แต่จนถึงปัจจุบันรัฐบาลบาห์เรนยังหวาดระแวงว่า อิหร่านพยายามจะขยายอิทธิพลเข้าไปในบาห์เรนด้วยการแทรกแซงผ่านชุมชนชาวชีอะฮ์ ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ (ประมาณ 42% ของประชากรทั้งหมด) หลังจากมีการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยของชาวชีอะฮ์ในบาห์เรนเมื่อ ก.พ.-มี.ค.2554 จนเป็นเหตุให้รัฐบาลบาห์เรนต้องร้องขอให้คณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) ส่งกองกำลังโล่พิทักษ์คาบสมุทร (Peninsula Shield) เข้าไปช่วยรักษาความสงบในบาห์เรน และเป็นการป้องปรามอิหร่านไม่ให้ขยายอิทธิพลในบาห์เรน

การชุมนุมประท้วงต่อต้านรัฐบาลของชาวชีอะฮ์ในบาห์เรนที่เกิดขึ้นเป็นระยะในห้วงปี 2554 ไม่ได้ขยายตัวรุนแรง เนื่องจากผู้ชุมนุมมุ่งเรียกร้องให้ยุติการปราบปรามกลุ่มต่อต้านรัฐบาล โดยเฉพาะการจับกุมและลงโทษผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาล รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้วยการเพิกถอนสัญชาติบาห์เรน ประหารชีวิต และจำคุกเป็นเวลาสูงสุด 15 ปี ขณะที่การก่อเหตุความไม่สงบ ส่วนใหญ่เป็นการลอบวางระเบิดขนาดเล็ก ซึ่งรัฐบาลบาห์เรนสามารถจับกุมผู้ก่อเหตุและสอบสวนพบว่า ผู้ก่อเหตุได้รับการสนับสนุนเงินทุนและการฝึกอาวุธจากกองกำลังพิทักษ์การปฏิวัติอิสลาม (Islamic Revolutionary Guards Corps-IRGC) ของอิหร่าน รวมถึงกลุ่มติดอาวุธชีอะฮ์ในอิรักและกลุ่มฮิซบุลลอฮ์ในเลบานอน นอกจากนี้ บาห์เรนยังตกเป็นเป้าหมายของการโจมตีทางไซเบอร์ที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงกลุ่มที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเคลื่อนไหวและแสดงออกทางการเมือง

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AFESD, AMF, CAEU, CICA, FAO, G-77, GCC, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFC, IFRCS, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, LAS, MIGA, NAM, OAPEC, OIC, OPCW, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNOOSA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO และ WTO นอกจากนี้ ยังมีสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของ IOM และสมาชิกไม่ถาวรของ UNSC วาระปี 2569-2570

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บาห์เรนตั้งเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางด้านนวัตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาค มีการจัดตั้งสถาบันวิจัยเทคโนโลยี อุทยานเทคโนโลยี ศูนย์ Techtainment (Technology Interactive Entertainment) และเมืองการศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางการวิจัยและเรียนรู้ด้าน ICT ของภูมิภาค รวมทั้งเป็นมหาวิทยาลัยออนไลน์ของภูมิภาคเอเชียและตะวันออกกลาง

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 4 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ Bahrain International Airport นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ 3 ท่า ได้แก่ ท่าเรือ Mina' Salman ท่าเรือ Sitrah (ตั้งอยู่บนเกาะ Sitrah ห่างจากเกาะบาห์เรนที่เป็นที่ตั้งของกรุงมานามา เมืองหลวง ไปทางใต้ประมาณ 5 กม.) และท่าเรือ Khalifa Bin Salman เส้นทางคมนาคมทางบก มีถนนระยะทาง 5,100 กม. ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 118 กม. (ประมาณ 42 กม.อยู่นอกชายฝั่ง และประมาณ 76 กม.อยู่บนฝั่ง) **การโทรคมนาคม** : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 246,000 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 2.42 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 100% ของจำนวนประชากรทั้งหมดในประเทศ (ข้อมูลปี 2566) รหัสประเทศสำหรับโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +973 รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .bh

การเดินทาง สายการบินของไทยไม่มีเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-มานามา (ประมาณ 5,358 กม.) ส่วนสายการบินของบาห์เรนที่บินตรงมาไทย คือ Gulf Air ให้บริการเที่ยวบินไป-กลับ มานามา-กรุงเทพฯ ทุกวัน ระยะเวลาในการบิน 7 ชม. 25 นาที เวลาที่บาห์เรนช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางทูต/ราชการ/ธรรมดา สามารถเดินทางเข้าบาห์เรนได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตราล่วงหน้า โดยสามารถขอ Visa on Arrival (VOA) และจะได้รับอนุญาตให้พำนักในบาห์เรนสูงสุด 14 วัน ทั้งนี้ มีอัตราค่าธรรมเนียม 5 ดินาร์บาห์เรน (สำหรับหนังสือเดินทางธรรมดา ที่ด่านท่าอากาศยานนานาชาติและสะพานข้ามแดนชาอูดี-บาห์เรน) หรือขอรับการตรวจลงตรา E-visa ล่วงหน้าที่ <https://evisa.gov.bh> โดยมีค่าธรรมเนียม 9 ดินาร์บาห์เรน เว็บไซต์การท่องเที่ยว: <http://www.btea.bh/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1. สถานการณ์การเมืองและสังคมภายในบาห์เรน ได้แก่ การขยายตัวของคนรุ่นใหม่ในบาห์เรนที่มีแนวคิดต่อต้านสถาบันกษัตริย์ การปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินนโยบายต่อชาวชีอะฮ์ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ในบาห์เรน และการจับกุมกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงที่สนับสนุนปาเลสไตน์ในประเทศ เนื่องจากปัญหาการสู้รบในฉนวนกาซา ซึ่งความเคลื่อนไหวครั้งล่าสุดเป็นการออกมาชุมนุมประท้วงการแต่งตั้ง ออท.อิสราเอลประจำกรุงมานามา คนใหม่ เมื่อห้วง ส.ค.2568

2. การที่บาห์เรนได้รับเลือกเป็นสมาชิกไม่ถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) วาระปี 2569-2570 เปิดโอกาสในการยกระดับบทบาททางการทูตในเวทีระหว่างประเทศและเสริมสร้างภาพลักษณ์ของบาห์เรน

3. การฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างบาห์เรนกับอิหร่าน หลังทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องที่จะเริ่มการเจรจาเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันอีกครั้งเมื่อปี 2567 ยังไม่บรรลุผลและอาจเผชิญกับปัญหาท้าทายยิ่งขึ้นจากการที่นายโดนัลด์ ทรัมป์ ซึ่งมีนโยบายแข็งกร้าวต่ออิหร่าน กลับมาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ อีกครั้ง ทั้งนี้ บาห์เรนตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิหร่านตั้งแต่ปี 2559 เพื่อสนับสนุนชาอูดีอาระเบีย หลังเกิดเหตุผู้ประท้วงชาวอิหร่านบุกทำลายทรัพย์สิน สอท.ชาอูดีอาระเบีย ณ กรุงเตหะราน เมื่อปีเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การที่บาห์เรนฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการกับอิหร่านซึ่งเป็นศัตรูสำคัญของอิหร่านเมื่อ ก.ย.2563 และยังคงเสริมสร้างความเป็นพันธมิตรกับสหรัฐฯ เช่น การบรรลุข้อตกลงบูรณาการความมั่นคงและความรุ่งเรืองอย่างครอบคลุมกับสหรัฐฯ (The Comprehensive Security Integration and Prosperity Agreement-CSIPA) และเข้าร่วมกองกำลัง Operation Prosperity Guardian ที่สหรัฐฯ เป็นแกนนำจัดตั้งร่วมกับพันธมิตรในยุโรปและตะวันออกกลาง เพื่อรักษาความปลอดภัยของเรือพาณิชย์ในทะเลแดง และอ่าวเอเดนจากการโจมตีของกลุ่มฮูซีในเยเมนเมื่อปี 2566 อาจเป็นปัจจัยทำให้อิหร่านหวาดระแวงบาห์เรนได้

ความสัมพันธ์ไทย-บาห์เรน

ไทยและบาห์เรนสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 17 ม.ค.2520 โดยไทยให้ สอท. ณ กรุงริยาด มีเขตอาณาครอบคลุมถึงบาห์เรน แต่ต่อมา ครม.มีมติเมื่อ 12 ธ.ค.2532 ให้บาห์เรนอยู่ในเขตอาณาของ สอท. ณ คูเวต จนกระทั่งมีการเปิด สอท. ณ กรุงมานามา เมื่อ 14 ก.พ.2547 ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ บาห์เรนเป็นหนึ่งในกลุ่มมิตรประเทศหลักที่สนับสนุนไทยอย่างแข็งขันในการแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยต่อองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) และเป็นสื่อกลางในความพยายามปรับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับชาอูดีอาระเบีย

เจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ อดีต นรม.บาหลีเรน ทรงชื่นชมพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งทรงโปรดประเทศไทยและอัยยาศัยไมตรีของคนไทย จึงเสด็จเยือนไทยเป็นประจำทั้งที่เป็นทางการและเป็นการส่วนพระองค์ โดยเสด็จเยือนไทยอย่างเป็นทางการครั้งหลังสุดระหว่าง 8-10 ต.ค.2559 เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดกรอบความร่วมมือเอเชีย (ACD Summit) ครั้งที่ 2 ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ และเสด็จเข้าร่วมพระราชพิธีถวายพระเพลิง พระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อ 26 ต.ค.2560 ขณะที่สมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัดของบาหลีเรน เสด็จฯ เยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาล ระหว่าง 18-20 เม.ย.2556

การแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้แทนฝ่ายไทยครั้งล่าสุด คือ นายดอน ปรมัตถ์วินัย รมว.กระทรวงการต่างประเทศ เยือนบาหลีเรน ระหว่าง 11-13 ม.ค.2563 เพื่อกระชับความสัมพันธ์ และหารือทวิภาคีกับ เชค คอลิด บิน อะห์มัด บิน มุฮัมมัด อาลเคาะลีฟะฮ์ รมว.กระทรวงการต่างประเทศบาหลีเรน นอกจากนี้ ผู้นำรัฐบาลของทั้งสองฝ่ายมีการพบหารือกรอบการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งการพบหารือที่สำคัญครั้งล่าสุด คือ การพบหารือระหว่าง น.ส.แพทองธาร ชินวัตร นรม. กับมกุฎราชกุมารซัลมาน บิน ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ นรม.บาหลีเรน ในห้วงการประชุมสุดยอดอาเซียน-GCC ครั้งที่ 46 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย ระหว่าง 26-27 พ.ค.2568 ส่วนการเยือนไทยของผู้แทนฝ่ายบาหลีเรนครั้งล่าสุด คือ ดร. เชค अबดุลลอฮ์ บิน อะห์มัด อาลเคาะลีฟะฮ์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศบาหลีเรน (ดูแลกิจการด้านการเมือง) เยือนไทย เมื่อ 7 มี.ค.2566 เพื่อเป็นประธานร่วมในการประชุมติดตามผลกลางปี ครั้งที่ 3 สำหรับการประชุมคณะกรรมการความร่วมมือระดับสูงว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับบาหลีเรน ครั้งที่ 4 และเข้าเยี่ยมคารวะ นายดอน ปรมัตถ์วินัย รอง นรม.และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-บาหลีเรนเมื่อปี 2567 มีมูลค่าประมาณ 542.75 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (19,272.54 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2566 ซึ่งมีมูลค่า 381.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (13,298.39 ล้านบาท) โดยเมื่อปี 2567 ไทยส่งออกมูลค่า 179.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (6,249.41 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 363.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (13,023.13 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 183.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (6,773.72 ล้านบาท) ขณะที่การค้าไทย-บาหลีเรนในห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 มีมูลค่า 213.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (7,087.77 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 125.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,119.57 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 88.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2,968.19 ล้านบาท)

สินค้าส่งออกหลักของไทยเมื่อปี 2567 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ทองแดงและของทำด้วยทองแดง เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากบาหลีเรนเมื่อปี 2567 ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เคมีภัณฑ์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก เครื่องประดับอัญมณี เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้และเครื่องตกแต่งภายในบ้านเรือน ทั้งนี้ การนำเข้าน้ำมันดิบของไทยจากบาหลีเรนห้วงปี 2567 มีมูลค่ารวม 7,342.10 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ที่มีมูลค่ารวม 3,364.98 ล้านบาท

ไทยกับบาหลีเรन्दกลงเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานเพื่อชดเชยสิ่งที่อีกฝ่ายขาดไป โดยบาหลีเรนแสดงความสนใจที่จะร่วมมือกับไทย ในด้านการเกษตรผ่านการทำ contract farming ร่วมกัน ทั้งสองฝ่ายยังบรรลุข้อตกลงการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยใน

บาร์เรน เพื่อกระจายสินค้าสู่ตลาดใน GCC แอฟริกาเหนือ เอเชียใต้ และเอเชียกลาง และการเร่งผลักดันการจัดทำ FTA ในกรอบ GCC-อาเซียน แทนการจัดทำ FTA ไทย-บาร์เรนที่ลงนามร่วมกันเมื่อปี 2545 ซึ่งหากประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้การค้าทวิภาคีขยายตัวยิ่งขึ้น

ปัจจุบัน มีชาวไทยในบาร์เรนประมาณ 2,564 คน (ข้อมูลเมื่อ ก.พ.2568 กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ) เป็นแรงงาน 536 คน (ข้อมูลเมื่อ ก.ย.2568 ของกระทรวงแรงงาน) ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคบริการ เช่น พนักงานนวดสปา ช่างเสริมสวย ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า พนักงานต้อนรับ พ่อครัวแม่ครัว และพนักงานในร้านอาหาร ที่เหลือเป็นคนไทยพร้อมครอบครัวที่ประกอบกิจการร้านอาหารไทย นักศึกษาไทย และคนไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติ ด้านการท่องเที่ยว มีชาวบาร์เรนเดินทางมาไทยประมาณปีละกว่า 30,000 คนมาตลอดยกเว้นห้วงปี 2563 ที่เกิดการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 มีชาวบาร์เรนเดินทางมาไทยลดลงอยู่ที่ประมาณ 3,200 คน อย่างไรก็ดี ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวบาร์เรนเดินทางมาไทยเพิ่มขึ้น โดยเมื่อปี 2567 มีชาวบาร์เรนเดินทางมาไทย รวม 33,519 คน ขณะที่ห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 มีจำนวน 23,912 คน

ข้อตกลงสำคัญ ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า และวิชาการ (3 พ.ย.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือเชิงพาณิชย์ (10 พ.ย.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนลงทุนในประเทศไทย (9 เม.ย.2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางการค้าและการกระจายสินค้าในบาร์เรน (1 พ.ค.2545) ความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (21 พ.ค.2545) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระดับสูง (High Joint Commission) ไทย-บาร์เรน (11 มิ.ย.2545) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมบาร์เรน (31 ส.ค.2546) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างเอกชนไทยกับบาร์เรน (22 ก.ย.2547) ความตกลงการบินฉบับใหม่ (26 เม.ย.2549) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการเพิ่มพูนความร่วมมือด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ (11 ธ.ค.2550) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุข (24 ม.ค.2551) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมบาร์เรน (29 มิ.ย.2552) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสภาธุรกิจร่วม ไทย-บาร์เรน (31 มี.ค.2553) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคลังสำรองอาหารและศูนย์กระจายสินค้าไทยในบาร์เรน (31 มี.ค.2553) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือ ด้านความมั่นคงทางอาหาร การค้า และการลงทุนในผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยเฉพาะอาหารฮาลาล บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านวัฒนธรรม (14 พ.ค.2555) บันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงกิจการเทศบาลและผังเมืองแห่งราชอาณาจักรบาร์เรนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กับ University of Bahrain และพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรบาร์เรน เพื่อเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (25 เม.ย.2560) บันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกับคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจบาร์เรน (14 ก.พ.2561) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรบาร์เรน (7 มี.ค.2561)

มกุฎราชกุมารซัลมาน บิน ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์
(His Royal Highness Crown Prince Salman bin Hamad Al Khalifa)

ตำแหน่ง	มกุฎราชกุมาร และนายกรัฐมนตรี
พระราชสมภพ	21 ต.ค.2512 (พระชนมายุ 57 พรรษา/ปี 2569) ที่ Riffa บาร์เรน ทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 1 ในสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ กษัตริย์บาร์เรนองค์ปัจจุบัน กับสมเด็จพระราชินี ซะบีเกฮ์ บินติ อิบรอฮีม อาลเคาะลีฟะฮ์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพทางครอบครัว	อภิเษกสมรสกับพระชายาฮาละฮ์ บินติ ดุอัยจ์ อาลเคาะลีฟะฮ์ มีพระโอรส 2 พระองค์ และพระธิดา 2 พระองค์ อย่างไรก็ตาม ทรงหย่าร้างกับพระชายาฮาละฮ์ ตั้งแต่ปี 2548 และไม่ปรากฏข่าวสารอย่างเป็นทางการว่าอภิเษกสมรสใหม่ ขณะที่อดีตพระชายาฮาละฮ์สิ้นพระชนม์เมื่อ 9 มิ.ย.2561
การศึกษา	
ไม่ระบุปี	- ทรงสำเร็จการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษาในบาร์เรน และทรงเข้ารับการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ที่ American University รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐฯ
ปี 2535-2537	- ปริญญาโท ด้านปรัชญาและประวัติศาสตร์ ที่ Cambridge University สหราชอาณาจักร
ประวัติการทำงาน	
ปี 2535-2538	- รองประธาน Bahrain Centre for Studies and Research (BCSR)
ปี 2538-2542	- รองปลัดกระทรวงกลาโหม
22 มี.ค.2542	- ผู้บัญชาการกองกำลังแห่งชาติบาร์เรน (Bahrain Defence Force)
ปี 2542-2551	- มกุฎราชกุมารบาร์เรน โดยทรงได้รับการสถาปนาให้ดำรงตำแหน่งมกุฎราชกุมาร เมื่อ 9 มี.ค.2542
3 มี.ค.2545	- ประธานคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจบาร์เรน (Bahrain Economic Development Board-EDB)

- ปี 2551-2556 - รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- ปี 2556-2563 - รอง นรม.บารห์เรน คนที่ 1
- 11 พ.ย.2563-ปัจจุบัน - นรม.บารห์เรน คนที่ 2

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- ทรงก่อตั้ง Crown Prince's International Scholarship Program (CPISP) เมื่อปี 2542 เพื่อให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชนที่มีความสามารถโดดเด่นไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศเพื่อกลับมาพัฒนาประเทศ
- ทรงดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการบังคับใช้กฎหมายภายใต้ National Action Charter of Bahrain เมื่อปี 2544 ซึ่งเป็นแนวทางพัฒนาประเทศในหลาย ๆ ด้าน
- ทรงดำรงตำแหน่งที่สำคัญทางด้านการเงินหลายตำแหน่ง เช่น ประธานคณะกรรมการผู้บริหารกองทุน BCSR ผู้บริหารระดับสูงของ National Resources and Economic Security ประธานกรรมการโครงการ Labor Market Regulatory Market (LMRA) และ Labor Fund (Tamkeen)
- ทรงมีบทบาทผลักดันการส่งเสริมและพัฒนาบารห์เรนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ทรงผลักดันให้บารห์เรนเป็นประเทศแรกในภูมิภาคตะวันออกกลางที่จัดการแข่งขันรถฟอร์มูลาวัน โดยก่อสร้างสนามแข่ง Bahrain International Circuit กลางทะเลทรายแห่งแรกของประเทศและภูมิภาค ที่เมือง Sakhir และจัดการแข่งขันรถฟอร์มูลาวันที่สนามดังกล่าวเป็นครั้งแรกเมื่อปี 2547

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- Order of Sheikh Isa ibn Salman Al Khalifa, 1st class ของบารห์เรน
- Order of Ahmad the Conqueror, 1st Class ของบารห์เรน
- King Hamad Order of the Renaissance, 1st Class ของบารห์เรน
- Order of Bahrain, 1st Class ของบารห์เรน
- Haward Medal, 1st Class ของบารห์เรน
- Grand Cordon of the Supreme Orders of the Renaissance ของจอร์แดน
- Grand Collar of the Order of Sikatuna ของฟิลิปปินส์ เมื่อ 11 พ.ย.2544
- Order of the Liberation, 1st ของคูเวต
- Collar of the Order of Etihad ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีบาห์เรน

สมเด็จพระราชาธิบดี	King Hamad bin Isa Al Khalifa
มกุฎราชกุมาร และ นรม.	Crown Prince Salman bin Hamad Al Khalifa
รอง นรม.	Shaikh Khalid bin Abdulla Al Khalifa
รมว.กระทรวงมหาดไทย	General Shaikh Rashid bin Abdullah Al Khalifa
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Dr. Abdullatif bin Rashid Al Zayani
รมว.กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจแห่งชาติ	Shaikh Salman bin Khalifa Al Khalifa
รมว.กระทรวงแรงงาน	Jameel bin Mohammed Ali Humaidan
รมว.กระทรวงกิจการสภาที่ปรึกษาและรัฐสภา	Ghanim bin Fadhel Al Buainain
รมว.กระทรวงกิจการกลาโหม	Lieutenant General Abdullah bin Hassan Al Nuaimi
รมว.กระทรวงกิจการเทศบาลเมือง และการเกษตร	Wael bin Nasser Al Mubarak
รมว.กระทรวงน้ำมัน และสิ่งแวดล้อม	Dr. Mohammed bin Mubarak bin Daina
รมว.กระทรวงคมนาคมและโทรคมนาคม	Dr. Shaikh Abdullah bin Ahmed Al Khalifa
รมว.กระทรวงโยธาธิการ	Ebrahim bin Hassan Al Hawaj
รมว.กระทรวงกิจการกฎหมาย	Youssef bin Abdulhussein Khalaf
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Osama bin Saleh Al Alawi
รมว.กระทรวงกิจการไฟฟ้าและน้ำ	Yasser bin Ibrahim Humaidan
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr. Jalila bint Al Sayyed Jawad Hassan Jawad
รมว.กระทรวงยุติธรรมและกิจการศาสนาอิสลาม	Nawaf bin Mohammed Al Maawda
รมว.กระทรวงกิจการคณะรัฐมนตรี	Hamad bin Faisal Al Malki
รมว.กระทรวงการเคหะ และการวางผังเมือง	Amna bint Ahmed Al Romaihi
รมว.กระทรวงการพัฒนาอย่างยั่งยืน	Noor bint Ali Al Khulaif
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Fatima bint Jaffer Al Sairafi
รมต.กระทรวงกิจการสารสนเทศ	Dr. Ramzan bin Abdulla Al Nuaimi
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Dr. Mohammed Mubarak Juma
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	Abdulla bin Adel Fakhro
รมว.กระทรวงกิจการเยาวชน	Rawan bint Najeeb Tawfiqi

(พ.ย.2568)